

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1122/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.Д., због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Д.Д., адв. Д.А., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару 9К 93/10 од 09.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 274/14 од 18.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.Д., адв. Д.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зајечару 9К 93/10 од 09.12.2013. године и Апелационог суда у Нишу 19Кж1 274/14 од 18.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зајечару 9К 93/10 од 09.12.2013. године, окривљена Д.Д., оглашена је кривом због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. ств 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђена на казну затвора у трајању од једне године.

Окривљена је обавезана и да суду на име паушала плати новчани износ од 20.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 232.672,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени ЈКП „Т.“ из К. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 19Кж1 274/14 од 18.02.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Д.Д. и пресуда Вишег суда у Зајечару 9К 93/10 од 09.12.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљене Д.Д., адв. Д.А., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.Д., адв. Д.А. је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреде тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљене Д.Д., поднео је захтев због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с тим што није определио конкретно учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да се захтевом указује да се првостепена пресуда заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, оспорава се оцена доказа од стране првостепеног суда и указује да је повређена одредба члана 462. став 3. ЗКП, то јест да првостепени суд није извео све прописне радње и расправио сва спорна питања на које је указао другостепени суд у својој одлуци, дакле, указује се на разлоге због којих у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Поред тога, бранилац окривљене Д.Д., у захтеву за заштиту законитости, указује да другостепена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама, то јест из којих разлога је жалбене наводе оценио неоснованим, као и разлоге зашто сматра да је првостепени суд поступио у складу са одредбом члана 462. став 3. ЗКП, из чега произилази да се захтевом за заштиту законитости другостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП је дозвољено подношење овог

ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу, те је и у овом делу захтев браниоца окривљене оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.Д., адв. Д.А., одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.